

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 50C/185/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1512223937
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2015:1512223937.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V v konaní pred samosudkyňou JUDr. Evou Mészárosovou v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, zastúpeného advokátskou kanceláriou: Fridrich Paľko, s.r.o., IČO: 36 864 421, so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, IČO: 00 166 073, so sídlom Župné námestie č. 13, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu škody 125,00 EUR a nemajetkovej ujmy 330,00 EUR takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a** .

Odporcovi súd náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 27. 09. 2012 sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi náhrady škody 125,00 EUR a nemajetkovej ujmy 330,00 EUR.

Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil nesprávnym úradným postupom tunajšieho súdu v exekučnej veci vedenej pod č. k. 37Er 18/2009 podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2012 tým, že v exekučných konaniach vedených podľa procesných pravidiel Exekučného poriadku je založená zákonná povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti ak je titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti; nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu a žiadosti na vykonanie exekúcie spĺňali všetky materiálne a formálne náležitosti predpokladané zákonom, nerozhodol o žiadosti o udelenie poverenia v zákonnej lehote. Predmetný postup namieta navrhovateľ ako nesprávny v rozpore so zákonom. Nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedliteľná, súd nevykonával žiadne úkony, ktoré by smerovali k odstráneniu právnej neistoty.

Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si navrhovateľ uplatnil náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Majetkovú škodu vyčíslil ako náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu exekútora a rozhodnutím o ňom. Navrhovateľ náklady, resp. majetkovú škodu v celkovej sume 125,- EUR špecifikoval nasledovne: 70,- EUR správa pohľadávky - pracovné výkony zamestnancov pomocou informačného systému, 40,- EUR udržanie a správa informačného

systému a 15,- EUR administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, poštové a telekomunikačné výdaje spojené s ugovaním.

Náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch si navrhovateľ uplatnil v sume 330,00 EUR za každý rok poznačený prieťahmi, ako potrebu náhrady nemajetkovej ujmy, ktorá má základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov štátu. Výšku nemajetkovej ujmy ako primeranú satisfakciu vyčíslil paušálne s poukazom na v žalobných návrhoch uvedené Nálezy Ústavného súdu SR sp.zn.: III. ÚS 203/06-25, III. ÚS 235/04-3, III. ÚS 347/05, III. ÚS 118/06-40, III. ÚS 110/04-55, III. ÚS 125/04-44, III. ÚS 229/04-52, III. ÚS 21/05-30, III. ÚS 190/05-36, III. ÚS 301/05-38, v ktorých veciach bolo ústavným súdom sťažovateľovi priznané finančné zadosťučinenie za zbytočné prieťahy v trvaní viac ako jeden rok v sume 15.000,- Sk až 20.000,- Sk.

Súčasne navrhovateľ žiadal v každom žalobnom návrhu vydať medzitýmny rozsudok v zmysle § 152 ods. 2 veta druhá zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (OSP) tak, že odporca je zodpovedný za škodu, ktorá navrhovateľovi vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava V, pretože tento nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v exekučnom konaní vedenom pre pohľadávky navrhovateľa, ktoré vznikli neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere.

Odporca vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 29. 10. 2013, žiadal žalobný návrh z dôvodu nepreukázania splnenia zákonných podmienok vzniku zodpovednosti za škodu a ako právne neopodstatnený v celom rozsahu zamietnuť a priznať odporcovi náhradu trov konania.

Odporca žalobný návrh považoval za zmätočné podanie, v ktorom nie sú splnené procesné podmienky. V žalobe nie je uvedená spisová značka exekučného konania, chýbajú relevantné údaje ako dátumy doručenia podaní súdu, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci a dátumy, kedy sa navrhovateľ dozvedel o vzniku škody. Navrhovateľ nepredložil jediný relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval vôbec existenciu predmetného exekučného konania, vznik skutočnej škody, nemajetkovej ujmy, atď. Navrhovateľ odkazuje na exekučný spis a uviedol časť dôkazov, ale v skutočnosti prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša navrhovateľ sám. Neoznačenie spisových značiek exekučných konaní, v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu zo strany exekučného súdu (teda nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí), bolo jedným z dôvodov, pre ktoré Ústavný súd Slovenskej republiky odmietol sťažnosti navrhovateľa na porušenie jeho ústavných práv nečinnosťou exekučného súdu (napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 211/2012, IV. ÚS 366/2012, IV. ÚS 374/2012). Odporca v tejto súvislosti navrhol aplikáciu ustanovenia § 43 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (OSP) vzhľadom na skutočnosť, že v tomto momente nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody keď navrhovateľ namieta rozhodnutie o zamietnutí žiadosti na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, čo by sa mohlo vysvetliť ako namietnutie nezákonného rozhodnutia, ale zároveň namieta nesprávny úradný postup v podobe prieťahov konania.

Čo sa týka prieťahov v konaní, navrhovateľ neuviedol kroky, ktoré podnikol na ich odstránenie ani po vyžadanej súčinnosti v rámci predbežného prerokovania zo strany odporcu. Odporca má za to, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prieťahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR.

Odporca eviduje žiadosti o predbežné prerokovanie nároku. Súčasne poukazuje na skutočnosť, že dňa 23. 04. 2012 mu boli doručené prvé žiadosti a dňa 27. 09. 2012 boli okresnému súdu doručené žalobné návrhy, ktoré boli podané pred uplynutím 6-mesačnej lehoty. Napriek opakovaným výzvam na doplnenie žiadostí, adresovaných navrhovateľovi, bola odporcovi doručená všeobecná odpoveď, kde navrhovateľ nepreukázal požadované skutočnosti, nedoplnil žiadané informácie, nepreukázal požadované skutočnosti, nedoplnil žiadané informácie, dátumy, kedy sa navrhovateľ dozvedel o škode, doklady preukazujúce vyčíslenú majetkovú škodu, neuviedol či boli podávané sťažnosti predsedovi súdu na prieťahy/ústavné sťažnosti. Navrhovateľ neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí, a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody, o ktorého prerokovanie sám požiadal. Ministerstvo spravodlivosti SR ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z.z. preto nárok navrhovateľa nepovažuje za predbežne prerokovaný. Odporca má za to, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde.

Na splnenie podmienok úspešného uplatnenia nároku na náhradu škody odporca poukázal na ustanovenia zákona č. 514/2003 Z.z., podľa ktorých všeobecnými podmienkami, pri splnení ktorých štát zodpovedná za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci sú: nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

Na splnenie podmienok úspešného uplatnenia nároku na náhradu škody odporca poukázal na ustanovenia zákona č. 514/2003 Z.z. a konkrétne vzhľadom na povahu úkonu rozhodnutie o žiadosti exekútora na vykonanie exekúcie podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku na skutočnosť, že prax ukázala, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok, najmä v prípadoch existencie dôvodov podľa § 45 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, čo sa prejavilo vo veľkom počte nezákonných exekúcií a zbytočnom vzniku trov exekučného konania. (rozsudok Súdneho dvora EÚ - Asturcom C-40/08 - ktorý nevyklučuje posúdenie zmluvnej podmienky aj v exekučnom konaní). Ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 01.06.2011 (zákon č. 102/2011 Z.z.) zaviedol, že lehota 15 dní na udelenia poverenia neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2, písm. c) a d), t.j. vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených. Akýkoľvek nárok navrhovateľa vychádzajúci z nesprávneho úradného postupu v podobe nerozhodnutia v 15-dňovej lehote v namietaných exekučných konaniach začatých po 01.06.2011 nemá oporu v zákone. Ustanovenie § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku sa správne aplikovalo na rozhodcovské rozsudky aj pred 01. 06. 2011 vzhľadom na to, že tieto sa týkali právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv (judikatúra Ústavného súdu SR sp.zn. I. ÚS 16/2002 - pri posúdení, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd prihliada síce na lehoty, ktoré sú uvedené v ústave alebo v zákone (sp.zn. II. ÚS 64/1997, na ktoré sťažovateľ vo svojej sťažnosti poukazuje), ale ich nedodržanie nepovažuje automaticky za porušenie uvedeného základného práva, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci. V zmysle uznesenia Najvyššieho súdu SR z 13. 10. 2011 sp.zn. 3Cdo 146/2011 a z 29. 03. 2011 5Cdo 291/2010, vnútroštátny súd má povinnosť ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy, a to v takom rozsahu, v akom mu to umožňujú vnútroštátne procesné pravidlá v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy. V takomto prípade prináleží vnútroštátnemu súdu vyvodiť všetky dôsledky, ktoré z toho podľa daného vnútroštátneho práva vyplývajú, s cieľom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol prípadne nekalou doložkou viazaný. (judikatúra Ústavného súdu sp.zn. I. ÚS 16/2002. Pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na lehoty uvedené v zákone. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž ani v týchto prípadoch postup dotknutého štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy“ (I. ÚS 63/2000)).

K existencii prietahov v konaní odporca poukázal na znenie § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom od 01. 01. 2013, podľa ktorého pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Navrhovateľ nepreukázal, že by podal sťažnosť na prietahy, resp. žiadosť o prešetrenie vybavenia sťažnosti, že by existovalo akékoľvek právoplatné rozhodnutie, ktorým by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, z uvedených dôvodov má odporca za to, že nie je preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúci v existencii prietahov.

Odporca vzniesol námietku premlčania práva na náhradu škody nakoľko k nesprávnemu úradnému postupu v niektorých žalobách uvádzanom malo dôjsť v období pred marcom 2009. V prípade, ak mala navrhovateľovi vzniknúť škoda práve nesprávnym úradným postupom spočívajúcim vo vydaní poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí 15-dňovej lehoty, lehota na uplatnenie tohto nároku začala plynúť od momentu skončenia navrhovateľom tvrdených prieťahov, t.j. od momentu vydania poverenia o čom sa navrhovateľ v niektorých prípadoch dozvedel pred viac ako tromi rokmi.

Navrhovateľom vyčíslenú škodu ako paušálnu sumu za všeobecne uvedené činnosti odporca považuje za nesprávne a účelové. Pre úspešné uplatnenie nároku je nevyhnutné preukázať existenciu škody. Odporca poukázal na skutočnosť, že navrhovateľ nepreukázal jednak vznik a ani výšku škody a tým neuniesol dôkazné bremeno. Akákoľvek výška nákladov prevádzkovania na správu informačného systému vznikla navrhovateľovi bez ohľadu na tvrdené prieťahy v konaní. Skutočnú škodu je potrebné dokázať listinami/skutočnosťami, ktoré preukážu požadovaný nárok, v opačnom prípade by mohlo dochádzať k ľubovoľnému a subjektívnemu vyčíslovaniu škody zo strany navrhovateľa a preskúmanie predmetného nároku je znemožnené. V súvislosti s uplatňovanou nemajetkovou ujmom odporca tvrdí, že navrhovateľ nepreukázal, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadosťučinením ani vznik nemajetkovej ujmy, ktorej náhrada by sa mala poskytnúť v peniazoch.

Rovnako navrhovateľ nepreukázal príčinnú súvislosť nesprávneho úradného postupu a vzniku škody či nemajetkovej ujmy.

V súvislosti s uplatňovanou nemajetkovou ujmom odporca uviedol, že navrhovateľ poukázal na viacero nálezov Ústavného súdu SR, kde tento rozhodoval o poskytnutí finančného zadosťučinenia za zbytočné prieťahy, pričom zdôraznil, že poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické. Je potrebné skúmať, či navrhovateľ podal sťažnosť predsedovi súdu na prieťahy v konaní a či táto viedla k náprave. Odporca poukázal aj na to, že je vznik nemajetkovej ujmy u právnických a fyzických osôb je odlišný, pričom podľa odporcu navrhovateľ neupresnil, ako situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy navrhovateľa. Odporca uviedol, že navrhovateľ nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy ani to, že by sa mu mala poskytnúť náhrada v peniazoch.

V predmetnom konaní sa súd zaoberal námietkami odporcu poukazujúcimi na nedostatok procesných podmienok v konaní, ktoré vidí v zmätočnom žalobnom návrhu, ako aj predčasnom podaní návrhu a nedostatku právomoci všeobecného súdu rozhodovať vo veci prieťahov súdu v exekučných konaniach.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 42 ods. 3 O.s.p. pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 79 ods. 1, 2 O.s.p. konanie sa začína na návrh. Návrh má okrem všeobecných náležitostí (§ 42 ods. 3) obsahovať pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov, ktorých sa navrhovateľ dovoľáva, a musí byť z neho zjavné, čoho sa navrhovateľ domáha. Ak je účastníkom štát, návrh musí obsahovať označenie štátu a označenie príslušného štátneho orgánu, ktorý bude za štát konať. Navrhovateľ je povinný k návrhu pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoľáva, okrem tých, ktoré nemôže pripojiť bez svojej viny.

Náležitosti návrhu na začatie konania, vzhľadom na skutočnosť, že právna úprava platná do 31. 12. 2012 nevyžadovala osobitné náležitosti, Občiansky súdny poriadok upravuje tak, že trvá len na tých, ktoré sú celkom nevyhnutné na to, aby bolo jasné, o čom a na akom podklade má súd rozhodovať. Opisom rozhodujúcich skutočností navrhovateľ prezentuje skutkové okolnosti, od ktorých odvodzuje opodstatnenosť svojho návrhu. Povinnosť navrhovateľa uviesť rozhodujúce skutočnosti vyplýva aj z ustanovenia § 120 O.s.p., z ktorého je zjavná povinnosť preukázať tvrdenia účastníkov konania. Vymedzenie rozhodujúcich skutkových okolností priamo závisí od obsahu právnej úpravy obsiahnutej

v hmotnoprávných predpisoch, ktoré sú predmetom konania. Rozhodujúce skutočnosti musia byť opísané aspoň takým spôsobom, aby umožňovali posúdenie totožnosti veci. So zreteľom na ust. § 101 Občianskeho súdneho poriadku, splnenie povinnosti opísať rozhodujúce skutočnosti pravdivo nie je procesnými prostriedkami vynúiteľné a môže nájsť svoj odraz iba v rozhodnutí vo veci samej. Posudzovať súlad žaloby s hmotným právom ešte pred tým, ako bude požadovaný nárok vecne prejednaný, súdu neprislúcha. Riziko, že takto formulovanej žalobe nebude vyhovené, nesie v plnom rozsahu navrhovateľ.

Podľa § 9 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení platnom do 31.12.2012 štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Ustanovenie, podľa ktorého otázku, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je kompetentný preskúmať Ústavný súd SR, bolo vnesené do právnej úpravy až novelou zákona č. 514/2003 Z. z. účinnou od 01. 01. 2013, preto v súlade s právnou teóriou je potrebné aplikovať hmotnoprávne ustanovenie platné v čase vzniku škody, nároku, resp. v čase uplatnenia nároku na predbežné prerokovanie nároku príslušným orgánom a na súde. Navrhovateľ uplatnil svojou žalobou nárok na súde pred účinnosťou novelizovaného znenia zákona. Na predmetné konania je nutné aplikovať právny stav v čase vzniku škody, resp. uplatnenia náhrady škody, t.j. do 31. 12. 2012. Vzhľadom na uvedené všeobecný súd je oprávnený rozhodovať o nároku navrhovateľa v prípade prieťahov konania, resp. nesprávneho úradného postupu, uplatneného žalobou dňa 27. 09. 2012 podľa hmotnoprávných ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z. v znení platnom do 31. 12. 2012.

Nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím ako aj spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku s orgánom príslušným podľa ustanovenia § 4 a § 11 zákona č. 514/2003 Z.z. Právna úprava umožňuje poškodenému domáhať sa svojho nároku na náhradu škody, resp. neuspokojenej časti na súde, avšak iba v prípade, ak príslušný orgán neuspokojí nárok poškodeného do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti. Ak poškodený uplatnil nárok na náhradu škody bez predchádzajúceho predbežného prerokovania, nemôže súd ani zamietnuť návrh, ani konanie zastaviť, ale má poškodeného vyzvať na odstránenie nedostatku tejto podmienky so stanovením primeranej lehoty podľa § 43 ods. 1 O.s.p. V prípade podania návrhu na predbežné prerokovanie mal by súd počkať až do skončenia prerokovania pred príslušným ústredným orgánom bez toho, aby konanie prerušil (R 20/1981).

Súdu je známe, že navrhovateľ podľa Sprievodného listu k žiadostiam o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 30. 05. 2012 (podľa zoznamu uloženom na Okresnom súde Bratislava V v Spr. 3482/2012), žiadosť o predbežné prerokovanie nároku podal dňa 30. 05. 2012, svoj nárok uplatnil spôsobom podľa § 15 zákona č. 514/2003 Z.z. a tým splnil podmienku predbežného prerokovania nároku hromadným podaním žiadostí zo dňa 30. 05. 2012 na Ministerstve spravodlivosti SR ako orgáne príslušnom podľa § 4 zákona č. 514/2003 Z.z.. Odporca v šesťmesačnej lehote, t.j. do 30. 11. 2012 nárokom navrhovateľa nevyhovel, čím má súd preukázané splnenie procesných podmienok na konanie v zmysle § 16 zákona č. 514/2003 Z.z. o nárokoch na náhradu škody a nemajetkovej ujmy uplatnených podľa cit. zákona v znení do 31. 12. 2012. Skutočnosti uvádzané odporcom vo vyjadrení, týkajúce sa nečinnosti navrhovateľa pri predbežnom prerokovaní jeho nárokov (vzhľadom na právnu úpravu účinnú do 31.12.2012) nemá za následok, že k predbežnému prerokovaniu nedošlo a žaloby sú podávané predčasne.

Navrhovateľ žiadal o veci rozhodnúť medzitýmnym rozsudkom podľa § 152 ods. 2 O.s.p. Súd v prejednávanej veci nevyhovel návrhu navrhovateľa ako nedôvodnému, pre ktorý postup súdu nie je potrebné vydanie zvláštného rozhodnutia.

Navrhovateľ ďalej namietol príslušnosť Okresného súdu Bratislava V ako súdu, ktorý by mal byť vylúčený z konania a rozhodovania vo veci z dôvodu, že tunajší súd svojím nesprávnym úradným

postupom/nezákonným rozhodnutím v exekučných konaniach spôsobil navrhovateľovi škodu, ktorú svojim žalobným návrhom navrhovateľ uplatňuje voči štátu.

Odvolaací súd rozhodnutím č. 6NcC 139/2012 zo dňa 19. 10. 2012 nevytlúčil sudcov tunajšieho súdu z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci, keďže nezistil dôvody na ich vylúčenie a delegovanie vecí inému súdu okrem JUDr. Jany Tamášiovej.

Vzhľadom na uvedené, Okresný súd Bratislava V v zmysle § 85 ods. 3 a § 87 písm. a) a b) O.s.p. je miestne príslušným všeobecným súdom na prejednanie a rozhodnutie predmetnej veci.

Navrhovateľ v žalobnom návrhu ako dôkaz označil príslušný spis exekučného súdu, žiadne ďalšie dôkazy neoznačil.

Súd v predmetnej veci nariadil pojednávanie až po právoplatnosti uznesenia 50C 185/2012-165 zo dňa 31. 07. 2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 11Co 126/2014-183 z 23. 12. 2014, ktorým súd zamietol návrh navrhovateľa na prerušenie konania a návrh odporcu na spojenie vecí. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom 06. 02. 2015. Pojednávanie bolo nariadené na termín 10. 03. 2015. Navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu podal opätovne návrh na prerušenie konania a to z rovnakých dôvodov ako uvádzaných v návrhu zo dňa 05. 12. 2013. Okrem skutočnosti, že o návrhu navrhovateľa na prerušenie konania bolo právoplatne rozhodnuté, ústavný súd v prejednávanych veciach rozhodol, sťažnosti pre nedostatok právomoci odmietol, t.j. odpadol aj dôvod uvádzaný samotným navrhovateľom na prerušenie konania. Preto súd na uvedený návrh navrhovateľa neprihliadol.

Navrhovateľ zároveň podal návrh na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla predložiť Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky Súdnemu dvoru Európskej únie v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010. O uvedenom návrhu navrhovateľa súd rozhodol tak, že návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietol, uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 08. 08. 2015.

Súd následne vytýčil pojednávanie na termín 08. 10. 2015.

Navrhovateľ opätovne dňa 25. 09. 2015 doručil súdu totožné návrhy na prerušenie konania a to až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a právoplatného skončenia konania o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla predložiť Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky Súdnemu dvoru Európskej únie v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010.

Keďže o totožných návrhoch na prerušenie konania súd právoplatne rozhodol tak, že návrhy na prerušenie konania zamietol, súd na návrhy navrhovateľa na prerušenie konania neprihliadol, pokračoval v konaní a na pojednávaní konanom dňa 08. 10. 2015 vo veci rozhodol.

Súd vykonal na pojednávaní v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p., v neprítomnosti účastníkov konania, dokazovanie pripojeným spisom sp. zn. 37 Er 18/2009, v ktorom navrhovateľ namietal nesprávny úradný postup súdu a uplatnil náhradu škody a nemajetkovej ujmy, znaleckým posudkom č. 1/2014 zo dňa 17. 01. 2014 doloženým do spisu navrhovateľom ako aj ostatným spisovým materiálom vzťahujúcim sa na vec a zistil nasledovný skutkový stav.

Z návrhu navrhovateľa a z pripojeného spisu sp. zn. 37Er/18/2009 súd zistil nasledovné skutočnosti:

Navrhovateľ uplatnil náhradu škody v sume 125,- EUR ako náklady na správu pohľadávky a nemajetkovú ujmu vypočítanú z paušálnej sumy 660 EUR ročne = 55 EUR mesačne t.j. za navrhovateľom tvrdenú nečinnosť súdu v exekučnej veci vedenej pod sp.zn. 37Er/18/2009 viac ako 6 mesiacov = 330,- EUR z dôvodu, že podľa tvrdenia navrhovateľa podal návrh na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi, pre vymoženie pohľadávky zo zmluvy o úvere č. XXXXXX., dlžníka/povinného: S., vedenej exekútorom pod sp.zn. EX/11342/2008. Súdnym exekútor požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, súd

o žiadosti mal rozhodnúť až dňa 13. 01. 2009 (v omeškaní viac ako 6 mesiacov), t.j. po zákonom stanovenej 15 dňovej lehote.

Súd zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 37Er/18/2009 zistil, že súdny exekútor JUDr. Rudol Krutý, EX 116342/08 na návrh navrhovateľa proti povinnému: S. S., nar. XX. XX. XXXX na vymoženie pohľadávky XX 240,- Sk s prísl., na základe návrhu na vykonanie exekúcie doručenému exekútorскому úradu dňa 08. 12. 2008, požiadal listom doručeným súdu dňa 08. 01. 2009 o udelenie poverenia na vymoženie pohľadávky, na základe exekučného titulu Rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu č.k. SR 07845/08 zo dňa 02. 09. 2008, právoplatného dňom 13. 10. 2008, vykonateľný 16. 10. 2008, ktorým Stály rozhodcovský súd zaviazal povinného na zaplatenie istiny 36 240,- Sk spolu s 0,25 % úrokom z omeškania denne zo sumy 36 000,- Sk od 18. 03. 2008 do zaplatenia a náhradou trov rozhodcovského konania.

Okresný súd Bratislava V na žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručenej súdu dňa 08. 01. 2009 vydal Poverenie dňa 13. 01. 2009 č. XXXX XXXXXX* súdному exekútorovi na vymoženie pohľadávky 1 202,94 EUR s príslušenstvom a trovami konania.

Z exekučného spisu je preukázané, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu dňa 08. 01. 2009 a súd rozhodol po preskúmaní exekučného titulu dňa 13. 01. 2009 (piaty deň po podaní žiadosti) a nie ako tvrdí navrhovateľ v návrhu, t.j. v omeškaní viac ako 6 mesiacov po uplynutí 15 dňovej zákonnej lehoty od doručenia žiadosti súdneho exekútora. Poverenie bolo exekútorovi doručené dňa 19. 01. 2009.

Exekučné konanie začalo dňom doručenia návrhu na vykonanie exekúcie súdному exekútorovi 08. 01. 2009. Na exekučné konanie sa vzťahuje Exekučný poriadok v znení platnom do 31. 03. 2009.

Podľa § 44 ods. 1, 2 z.č. 233/1995 Z.z. v znení platnom do 31. 03. 2009 Exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. (2) Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Odporca vzniesol námietku premlčania nároku - premlčacia doba začala plynúť dňom 20. 01. 2009 a uplynula 20. 07. 2012 (20. 01. 2012 + 6 mesiacov). V prípade opodstatnene uplatneného nároku navrhovateľa by vzhľadom na podanie žaloby dňa 27. 09. 2012 došlo k premlčaniu uplatneného nároku.

K vydaniu poverenia súdom nedošlo po uplynutí lehoty uvedenej v § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. na vydanie poverenia, v dôsledku čoho súd konštatuje nesplnenie jednej zo zákonných podmienok vzniku zodpovednosti štátu za škodu a to nedostatok existencie nesprávneho úradného postupu.

Zo znaleckého posudku č. 1/2014 vypracovaného Ekonomickou univerzitou v Bratislave na objednávku navrhovateľa a jeho záverov súd zistil, že úlohou znalca bolo určiť výšku majetkovej škody, ktorá bola spôsobená nesprávnymi úradnými postupmi a nezákonnými rozhodnutiami okresných súdov Slovenskej republiky v exekučných konaniach a to najmä v súvislosti s porušovaním zákonných lehôt a nečinnosťou, či zbytočnými prietahmi v exekučnom konaní pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie alebo pri rozhodovaní o zmene exekútora. Na základe vykonanej analýzy mzdových nákladov, nákladov na poštovné, telekomunikačné služby, tlač a úpravu informačného systému znalecký kolektív realizoval výpočet majetkovej škody vznikutej navrhovateľovi , pričom táto bola diferencovaná podľa jednotlivých typov žalôb nasledovne: žaloby NZP a NP - mzdové náklady 4,15 EUR, náklady na tlač 5,31 EUR, náklady na úpravu informačného systému 13,86 EUR, náklady na poštovné 3,01 EUR, náklady na telekomunikačné služby 4,43 EUR, celkom 30,76 EUR, žaloby ZE - mzdové náklady 5,07 EUR, náklady na tlač 5,31 EUR, náklady na úpravu informačného systému 13,86 EUR, náklady na poštovné 3,01 EUR, náklady na telekomunikačné služby 4,43 EUR, celkom 31,68 EUR. Celkom majetková škoda na jednu žalobu predstavuje sumu 62,44 EUR.

K znaleckému posudku č. 1/2014 sa vyjadril odporca, vo svojom vyjadrení uviedol, že považuje znalecký posudok za nedôveryhodný, zavádzajúci a nespôsobilý preukázať vznik a existenciu majetkovej škody navrhovateľa a navrhol súdu, aby na znalecký posudok v konaní neprihliadal. Poukázal na to, že znalca neustanovil súd, odporca nemal možnosť žiadny spôsobom participovať pri zadaní vypracovania znaleckého posudku, pri vypracovaní znaleckého posudku sa vychádzalo len z podkladov poskytnutých navrhovateľom vypracovaný znalecký posudok je preto jednostranný. Odporca poukázal na to, že podklady k vypracovaniu znaleckého posudku boli kontrolované len po formálnej stránke, ich vecná stránka je garantovaná len poskytovateľom informácií. Odporca vo vyjadrení vyčítal spracovateľovi znaleckého posudku, že v znaleckom posudku konštatoval skutočnosti, ktoré zo zákona nie je oprávnený odborne posúdiť (konštatovanie oneskoreného konania súdov, nesprávneho úradného postupu). Odporca taktiež poukázal na paušálny výpočet škody bez dopadu na konkrétne jednotlivé uplatnené nároky navrhovateľa, pričom spracovateľ vypracoval znalecký posudok za obdobie rokov 2009 - 2012, takže nezohľadnil, či každé jedno konania prebiehalo v uvedených rokoch. Odporca vo vyjadrení k znaleckému posudku, v súvislosti so zvýšenými mzdovými nákladmi a zvýšením počtu zamestnancov navrhovateľa v dôsledku namietaného postupu exekučného súdu poukázal na to, že posudok nepreukázal, že k navýšeniu počtu zamestnancov malo dôjsť práve v súvislosti s dotknutými exekučnými konaniami.

Súd sa stotožnil s námietkami odporcu voči znaleckému posudku predloženému v konaní navrhovateľom a dospel k záveru, že predložený znalecký posudok preukazuje nanajvyš tak fakty v ňom uvedené (skutočnosť, že u navrhovateľa došlo v rokoch 2009 až 2012 zvýšeniu mzdových nákladov a nákladov na poštovné, tlač a správu počítačového systému), no v žiadnom prípade nepredstavuje dôkaz príčinnej súvislosti týchto zvýšených nákladov s tvrdeným nesprávnym úradným postupom.

Navrhovateľ v prejednávanej veci uplatňoval voči štátu, zastúpenom Ministerstvom spravodlivosti SR podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení do 31. 12. 2012, náhradu škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mala byť navrhovateľovi spôsobená uvedeným nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava V v exekučných konaniach.

Podľa § 9 ods. 1 a 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení do 31. 12. 2012 štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieskumy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31. 12. 2012, zodpovednosť podľa tohto zákona sa vzťahuje na škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané odo dňa účinnosti zákona, a na škodu spôsobenú odo dňa účinnosti zákona nesprávnym úradným postupom; zákon nadobudol účinnosť dňom 01. 07. 2004.

Ustanovenie § 9 zákona zakladá objektívnu zodpovednosť štátu (bez ohľadu na zavinenie), ktorej sa nemožno zbaviť a ktorá predpokladá súčasné splnenie troch podmienok: 1) nesprávny úradný postup, 2) vznik škody a 3) príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Ich existencia musí byť v súdnom konaní bezpečne preukázaná a nepostačuje len záver o pravdepodobnosti splnenia niektorej z nich.

Nesprávny úradný postup v zmysle ust. § 9 zákona možno vykladať ako porušenie pravidiel stanovených právnymi normami pre konanie štátneho orgánu pri jeho činnosti, a to i pri takých úkonoch, ktoré sú vykonávané v rámci činnosti rozhodovacej, avšak neodrážajú sa bezprostredne v obsahu vydaného rozhodnutia. Z tohto hľadiska za nesprávny úradný postup, vedúci k zodpovednosti štátu, je nutné považovať aj nevydanie, resp. oneskorené vydanie rozhodnutia, ak malo byť v súlade s uvedenými pravidlami správne vydané v stanovenej lehote, prípadne iná nečinnosť štátneho orgánu, či iné vady v spôsobe vedenia konania, to všetko za predpokladu, že poškodenému vznikla škoda, ktorá je v príčinnej

súvislosti s uvedeným postupom, teda ak je nesprávny postup orgánu štátu so vznikom škody vo vzťahu príčiny a následku. (Rozsudok NS ČR 28Cdo 5171/2008 z 13.11.2012)

Zákon č. 514/2003 Z.z. obsahujúci špeciálnu právnu úpravu zodpovednosti za škodu spôsobenú orgánom štátu definuje pojem škody v ust. § 17 a upravuje rozsah jej náhrady v ust. § 18. V zmysle § 25 ods. 1 zákona, ak osobitný zákon neustanovuje inak, právne vzťahy vrátane predbežného prerokovania nároku podľa tohto zákona sa spravujú zákonom č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník. Spôsob a rozsah náhrady škody v rovnakom znení ako § 17 ods. 1) zákona č. 514/2003 Z.z. upravuje § 442 ods. 1) Občianskeho zákonníka.

Podľa § 17 ods. 1, 2, 3 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení platnom do 31. 12. 2012 uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Žiadny právny predpis Slovenskej republiky nezakladá možnosť odškodnenia, ktoré by nezávisle na majetkovom stave poškodeného a bez ohľadu na majetkovú ujmu stanovil určitú satisfakciu, ak bolo preukázané porušenie práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Navrhovateľ v prejednávanej veci nepreukázal existenciu podmienok pre úspešné uplatnenie svojich nárokov na náhradu škody, ktorá mu podľa tvrdenia v žalobe vznikla nesprávnym úradným postupom; navrhovateľ nepreukázal či už existenciu nesprávneho úradného postupu, tak aj vznik škody a príčinnú súvislosť vzniku škody s nesprávnym úradným postupom, t.j. neunesol dôkazné bremeno. Súd preto návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol v celom rozsahu.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 OSP. Odporca bol v konaní v plnom rozsahu úspešný. Mal by právo na náhradu trov konania, ktoré aj vo svojom vyjadrení k žalobným návrhom uplatnil, ale zo spisu súd nezistil žiadne trovy, ktoré by mali odporcovi vzniknúť, preto vyslovil, že odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom Okresného súdu Bratislava V, písomne, v dvoch vyhotoveniach. Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podľa § 42 ods. 3 O.s.p. uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2, 3 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.